

स्वच्छन्दः

स्वकर्म, [न] क्री, (स्वस्य कर्म ।) आत्मकत-
कार्यम् । यथा,—

कुन्सुवाच ।

“स्वकर्मफलनिर्दिष्टां यां यां योनिं ब्रजाम्यहम् ।
तस्यां तस्यां हृषीकेश त्वयि भक्तिर्ददासु मे ॥”

इति पाण्डवगीता ॥

स्वकर्मकृत्, त्रि, निजकार्यकारी । इति स्वकर्म-
शब्द-पूर्वक-लघुधातोः कर्त्तरि क्तिप्-प्रत्ययेन
निष्पन्नः ॥

स्वकीयः, त्रि, (स्वस्यायमिति । गृहादिषु स्वस्य
वेति छः कुगागमश्च ।) स्वीयः । तत्पर्यायः ।

निजः २ आत्मीयः ३ स्वः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वकुलचयः, पुं, (स्वकुलस्य चयो यस्मात् ।)
मत्स्यः । इति हेमचन्द्रः ॥ निजवंशनाशश्च ।
तत्कर्त्तरि तद्विशिष्टे च चि ॥

स्वग, इ सपञ्चे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-
पर०-सक०-सेट् ।) वकारमध्यः । इ, स्वङ्गते ।
इति दुर्गादासः ॥

स्वगतं, क्री, (स्वगतम् ।) मनोगतम् । (तत्तु
नाय्योक्तोनामन्यतमम् । तत्सङ्गः यथा, साहित्य-
दर्पणे । ६ । ४२५ ।

“अथायं खलु यदसु तदिह स्वगतं मतम् ॥”

यथा । अहम् । स्वगतम् । दम्भायाश्चोऽयं देशः ।
भवत्वस्मिन्नासने उपविशामि । इति प्रबोध-
चन्द्रोदयनाटके २ अङ्कः ॥ आत्मप्राप्ते तस्मा-
द्वे च चि ॥

स्वगुप्ता, स्त्री, (स्वेन गुप्ता ।) शूकशिवी । इति
शब्दरत्नावली ॥ सज्जालुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वगृहः, पुं, (स्वकृतं गृहं यस्य ।) कलिकारपक्षी
इति जटाधरः ॥ निजालये, पुं, क्री ॥

स्वङ्गः, त्रि, (सु शोभनानि अङ्गानि यस्य ।)
सुन्दराङ्गविशिष्टः । तत्पर्यायः । सिंहसंहननः २ ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (सु शोभनमङ्गमिति ।)

शोभनावयवे, क्री ॥

स्वच्छं, क्री, (सुष्ठु अच्छम् ।) विमलोपरसः ।
मुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छः, त्रि, (सुष्ठु अच्छः ।) रोगविमुक्तः । इति
शब्दरत्नावली ॥ शुक्लः । निर्मलः । इति

केचित् ॥ (यथा, महानिर्व्याणतन्त्रे । ८ । ८१ ।

“असनं वसनं पादं शय्यां यानं निकेतनम् ।

गृह्यकं वस्तुजातञ्च स्वच्छात् स्वच्छं प्रयस्यते ॥”

कपटसादिदोषशून्यः । यथा, तत्रैव । ८ । ५२ ।

“स्वच्छो नमः अचिह्नो युक्तः स्यात् सर्व-
कर्मसु ॥”

स्वच्छः, पुं, (सुष्ठु अच्छः निर्मलः ।) स्फटिकः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छन्दः, त्रि, (स्वस्य हृन्दोऽभिप्रायो यत्र ।)

स्वाधीनः । स्वतन्त्रः । इत्यमरः । ३ । १ । १५ ॥

(यथा, ज्ञायासरिखागरे । ३३ । १८४ ।

“स्वच्छन्दासो न ते राजन् पाण्डिपार्श्वमिहा-
इति ॥”

स्वस्य अभिप्राये, पुं । यथा, हरिवंशे । १२२ । २८ ।

स्वतन्त्रः

“बुभुक्षा वा पिपासा वा ग्लानिर्वाप्यथवा जरा ।
देववहारयन्त्यास्ते स्वच्छन्दो न भविष्यति ॥”

स्वच्छपदं, क्री (स्वच्छं पञ्च यस्य ।) अभ्यक्तम् ।
इति हेमचन्द्रः ॥

स्वच्छमणिः, पुं, (स्वच्छो मणिः ।) स्फटिकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छवानुकं, क्री, (स्वच्छं वानुकम् ।) विमलो-
परसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छा, स्त्री, (सुष्ठु अच्छा ।) श्वेतदूर्वा । इति
राजनिर्घण्टः ॥

स्वजं, क्री, (स्वस्मात् जायते इति । जन + डः ।)
रक्तम् । इति मेदिनी ॥

स्वजः, पुं, (स्वस्मात् जायते इति । जन + डः ।)
पुञ्जः । खेदः । इति मेदिनी ॥ त्रि, आत्मजातः ॥

(स्वाभाविकः । यथा, रामायणे । २ । १२ । १६ ।
“आगता त्वामियं बुद्धिः स्वजा वैनयिकी

च या ।

शृगमुल्लङ्घसे तात रञ्जितं पृथिवीमपि ॥”)
स्वजनः, पुं, (स्वस्य जनः ।) ज्ञातिः । इत्यमरः ।

२ । ६ । ३४ ॥ आत्मीयलोकश्च ॥ (यथा,
कुमारे । ४ । २६ ।

“स्वजनस्य हि दुःखमग्रतो
विवृतद्वारमिवोपजायते ॥”)

स्वजा, स्त्री, (स्वस्मात् जायते या । जन + डः ।
टाप् ।) कन्या । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वट, क गत्यसंस्कृतसंस्कृतेषु । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) क, स्वाठयति ।

इति दुर्गादासः ॥

स्वतः [स] व्य, (स्व + तसिच् ।) आत्मनः । आपन
हन्ते इति भाषा । यथा । स्रोतोऽम्बुसरणं

स्वतः । इत्यमरः । १ । १० । ११ ॥ (यथा,
रघुः । ३ । ५८ ।

“अतिप्रबन्धप्रहितास्त्रहृष्टिभि-
स्तमाश्रयं दुष्पुमस्य तेजसः ।

अशाक निर्वोपयितुं न वासवः
स्वतश्चतुर् वज्रिभिर्वाङ्गिरस्बुदः ॥”

धनात् । यथा, मनुः । ८ । १६६ ।

“अहोता यदि नष्टः स्यात् कुटुम्बार्थं कृतोऽव्ययः ।
दातव्यं बान्धवैस्तत् स्यात् प्रविभक्तैरपि स्वतः ॥”

अस्य अव्ययत्वप्रमाणं यथा । तद्विज्ञासर्व-
विभक्तिः । यस्मात् सर्वा विभक्तिर्नोत्पद्यते स

तद्विज्ञानोऽव्ययं स्यात् । परिगणनं कर्त्तव्यम् ।
तसिलादयः प्राक् पाशपः । इति सिद्धान्त-

कौमुदी ।

स्वतन्त्रः, त्रि, (स्वस्य तन्त्रं प्राधान्यं यत्र ।)

स्वाधीनः । तत्पर्यायः । अपाहतः २ स्वैरी ३

स्वच्छन्दः ४ निरवग्रहः ५ । इत्यमरः । ३ ।

१ । १५ ॥ निरन्त्रिणः ६ यथाकामो ७ निर-
गलः ८ निरङ्कुशः ९ । इति जटाधरः ॥

स्वद्विः १० । इति हेमचन्द्रः ॥ स्वतन्त्रास्वतन्त्र-
व्यक्तयो यथा, नारदः ।

“स्वातन्त्र्यं स्मृतं ज्येष्ठे ज्येष्ठे गुणवयःकृतम् ।

स्वदाराः

अस्वतन्त्राः प्रजाः । सर्वाः स्वतन्त्रः पृथिवीपतिः ॥
अस्वतन्त्रः स्मृतः शिष्य आचार्यस्य स्वतन्त्रता ।

अस्वतन्त्राः स्त्रियः सर्वाः पुत्रा दासाः
परिश्रमाः ॥”

परिश्रमा अनुजीविप्रभृतयः ।
“स्वतन्त्रस्तत्र तु गृही यस्य तत् स्यात् क्रमा-

गतम् ।

गर्भस्थैः सद्यो ज्ञेयो अष्टमाहसरात् शिशुः ॥
बाल आषोडशाहर्षात् पौगण्डोऽपि निगद्यते

परतो व्यवहारश्च स्वतन्त्रः पितराहते ॥
जीवतोर्न स्वतन्त्रः स्यात् जरयापि समन्वितः

तयोरपि पिता श्रेयान् बीजप्राधान्यदर्शनात्
अभावे बीजिनो माता तदभावे च पूर्वजः ॥

स्वतन्त्रोऽपि हि यत कार्यं कुर्यादप्रकृतिं
गतः ।

तदप्युक्तमेव स्यादस्वतन्त्रस्य हेतुतः ॥
इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

स्वतः, पुं, अन्धः । इति केचित् ॥
स्वत्वं, क्री, (स्वस्य भावः । स्व + त्व ।) शास्त्र-

सम्मतयथेष्टविनियोगार्हत्वम् । सप्तपदार्थाति-
रिक्तपदार्थः । निरूपकतासम्बन्धेन स्वामित्वम् ।

यथा । स्वत्वञ्च यथेष्टविनियोगार्हत्वेन शास्त्र-
बोधितत्वमिति प्राञ्चः ॥ अतिरिक्तपदार्थ इति

शिरोमणिः ॥ स्वामित्वञ्च तद्विरूपकत्वम् ।
निरूपकतया तदेव वा । तच्च द्रव्यगतं गुण-

गतञ्च द्रव्यस्य दानादिश्रुतेः । नीलं वा हृषमुत्-
सृजेदित्यादौ लौहित्यादिगुणविशिष्टपारिमा-

षिकनीलहृषोत्सर्गश्रुतेः । वस्तुतस्तु आत्म-
समवेतं स्वामित्वमेवातिरिक्तपदार्थः । विक्रय-

दानादीनां तन्नाशकत्वे क्रयप्रतिग्रदादीनाञ्च
तद्भेदत्वे सम्बन्धनाधवसम्भवात् तदेव निरूप-

कतया स्वत्वव्यवहारहेतुः । अतएव निबन्धादौ
भावित्वमपि स्वत्वमिति । अन्यथा प्रतिभासं प्रति-

वर्धया देयत्वेन प्रतिश्रुतधाम्यादिरूपस्य भावित्वे
तत्र तदुत्पत्त्यनुपपत्तेरिति चूडामणिसम्मतो

लीलावतौरहस्यपत्न्याः समौचीनः । तत्र स्वत्व-
धारात्तरणाय सजातीयस्वत्वं प्रतिस्वत्वं विरोधि

सजातीयमिति करणात् पराजितनृपतिराज्या-
न्तर्व्यन्तितत्तत्पुरुषीयक्रमागतस्वावरादौ जया-

दिना जेतुर्नृपतेः करग्रहणोपयोगिस्वत्वोत्पादे
तथा क्रौते अतिग्रहोत्तराज्यान्तर्व्यन्तितादृश-

स्वावरादौ च क्रोधादेः क्रयाद्यधीनस्वत्वोत्-
पादेऽपि न व्यभिचार इति संक्षेपः । इति

दायभागटोकायां श्रीकृष्णतर्कालङ्कारः ॥

स्वदनं, क्री, (स्वद + ल्युट् ।) भक्षणम् । इति
हेमचन्द्रः ॥ लेहः । इति राजनिर्घण्टः ।

स्वदाराः, पुं, (स्वस्य दाराः ।) स्वस्त्री । यथा,
आङ्गिकतत्त्वतविष्णुपुराणवचनम् ।

“मृतो नरकमभ्येति ह्येयतावापि चायुषः ।
परदाररतिः पुंसाभुवयदापि भौतिदा ॥

इति मत्वा स्वदारेषु नृपतमसु बुधो व्रजेत् ।
यथोक्तदोषहीनेषु सकामेष्वनृतावपि ॥”